

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
5 λεπτά 5

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ
— ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ —

ΕΤΟΣ Α΄

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 30 Μαρτίου 1903

ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 26

Η ΣΑΝΙΔΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΟΝΤΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΔΗΜΟΚΟΠΟΥΝΤΕΣ

ΕΥΜΑΛΑΚΤΟΣ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, σὺν ξανθῷ κεφί εὐμαλάκτος. Ὅ,τι θέλεις τὸν κάνεις. Ὅπου θέλεις τὸν ἐδηγείς. Καὶ τὸ ἐπιγράμμα τοῦ μεγάλου Σολωμοῦ, τὸ ἀφιερωμένον στοὺς Ἑπτανησίους, ταιριάζει σ' ὅλους τοὺς Ῥωμηούς, πέρα πέρα :

Δυστυχισμένε μου λαέ,
καλὸ κι' ἀγαπημένε,
πάντοτε εὐκολόπιστε
καὶ πάντα προδομένε.

Εὐκολόπιστος πάντοτε καὶ πάντα προδομένος ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Εὐρίσκει πάντοτε λαοπλάνους νὰ τοὺς πιστεύσῃ καὶ εὐρίσκονται πάντοτε δημοκόποι νὰ τὸν ἐκμεταλλεῖσθον καὶ νὰ τὸν προδώσουν.

Ὁ λαὸς κατὰ τὸν πόλεμον κι' ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον—γιὰ νὰ ἔλθουμε εἰς πρόσφατα γεγονότα—ἐδειχνε τὴν γροθιά του ἀπειλητικῆ κατὰ τὸ μέρος τοῦ Παλατιοῦ. Ἔτσι τοῦ εἶπαν νὰ κἀνῃ καὶ ἔτσι ἔκανε. Ἐκεῖ τὸν ὠδηγοῦσαν οἱ δημοκόποι, γιὰ τὸ συμφέρον τους, καὶ ἐκεῖ ἐτραβούσε κι' αὐτὸς με κλειστά τὰ μάτια. Μετὰ τὴν ἀπόπειραν τοῦ Καρδίτση, ὁ λαὸς ἄκουσε τὴν καρδιά του, κατέβασε τὴν γροθιά του καὶ ἔτρεχε πατεῖς με πατῶ σε στίς Ἐκκλησίας νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Ὀρίστην διότι διεφύλαξε τὴν ζωὴν τοῦ Βασιλέως του.

Ποῦ εἶνε λοιπὸν τὸ περιφρονημὸν αὐτὸ δημοσκοπικὸν περιβάλλον; Ἄν ὑπῆρχαν ἄνθρωποι εὐσυνείδητοι, ἀγαπῶντες τὸν τόπον καὶ ἐργαζόμενοι γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ—ἂν ὑπῆρχαν ἄνθρωποι μορφωνοῦντες τὴν κοινὴν γνώμην—ὅπως εἶνε τὸ καθῆκον τοῦ ἀληθινοῦ δημοσιογράφου—καὶ ὄχι ἀκολουθοῦντας αὐτὴν τυφλῶς—ἂν ὑπῆρχαν δηλ. δημοσιογράφοι νὰ χτυπᾶνε τίς στραβὰς ἰδέας τοῦ λαοῦ ἀλύπητα καὶ ὄχι νὰ τίς θουμάζουν καὶ νὰ τίς ἐνθαρρύνουν—δὲν θὰ τραβούσε ὁ λαὸς τὸν ἴσιον δρόμον, τὸν δρόμον τῆς Ἀληθείας, τὸν ὅποιον τόσον λαχταράει καὶ τὸν ὅποιον με τόσο πείσμα καὶ με τόσην θηριωδίαν ἀγωνίζονται οἱ ἐπιτήδειοι νὰ τοῦ τὸν κρύβουν;

ΔΗΜΟΚΟΠΙΚΟΝ περιβάλλον δὲν ὑπάρχει. Δημοσκοπικὸν περιβάλλον δημιουργεῖται. Καὶ δη-

μιουργεῖται ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔχουν συμφέρον νὰ τὸ δημιουργήσουν, διὰ τῆς ἀποτελεμακτώσεως τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως, ὅπως τὰ γουρούνια ἔχουν συμφέρον φυσικὸν νὰ ὑπάρχῃ κάποιος βούρκος γιὰ νὰ ζοῦν μέσα σ' αὐτόν.

Αὐτοὶ οἱ ἀποτελεμακτώται τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι τὸ ἕνα πρῶτον φωνάζουν ὅτι ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ ταξιδεύῃ στὴν Εὐρώπη μ' ἐμπορικὸν βαπόρι, καὶ τὸ ἄλλο πρῶτον, διότι ἐπέχθη ἕνα δρᾶμά τους στὸ Βασ. Θέατρον, τονίζουσι παιᾶνας στὴν Αὐλὴν ἐπάνω στὸ μοτίβο τοῦ «Ἄλοφιλοῦς ἡμῶν Ἄνακτος»—αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἐξωθοῦν τὸν λαὸν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ἀπογνώσεως καὶ τῆς μοροπιστίας, ὡσάκις βλέπουν ὅλα τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας καλμάροντα καὶ ἀρπάζουν τὸ προχειρότερον, τὸ ἀντιδυναστικὸν ζήτημα, γιὰ νὰ συγκρατήσουν τὴν κυκλοφορίαν τους—αὐτοὶ ποὺ ἐτάχθησαν νὰ φωτίζουν καὶ ὄχι νὰ σκοτίζουν τὸν λαόν—αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ ἐδημιούργησαν ὅλα τὰ νάναποδα καὶ ὅλα τὰ νάντενικά καὶ ὅλα τὰ νάντιλαϊκά ζητήματα στὸν τόπον μας, ὄχι ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς, ἀλλ' ἐκ προμελέτης καὶ ἐσκεμμένως, γνωρίζοντες τί πράττουν καὶ γνωρίζοντες ἀκόμη καὶ νὰ ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὰς πράξεις των.

ΠΑΡΤΕ τὸ ζήτημα τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς προσηλατότερον. Ἐνας λόγιος διαπρεπής, θιασώτης ἐνθερμος τῆς ζωντανῆς γλώσσας, μετέφρασε τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπὸ καθαρῶς φιλολογικῶς λόγους ὁρμώμενος, γιὰ νὰ ποδείξῃ πῶς με τὴν γλῶσσα τὴν ἀληθινῆν, τὴν γλῶσσα τὴν ὅποιαν αἰσθάνεται ὁ λαός, ὅλα ἡμπορεῖ νὰ τὰ ἐκφράσῃ κανεὶς καὶ τὰ ὑψηλότερα ἀκόμη νοήματα τῆς θρησκείας.

Οἱ φοιτηταὶ ἐξηγέρθησαν. Γιατί ἐξηγέρθησαν, δὲν θὰ τὸ ἀναλύσουμε βεβαίως τώρα ἐδῶ. Ἄς παραδεχθῶμεν πῶς ἐξεγέρθησαν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἀγνήν ἀγάπην γιὰ τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων, τὴν ὅποιαν ἔβλεπαν προσβαλλομένην σὲ καίρια.

Ἦταν καιρὸς νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸ καὶ νὰ περιορισθῇ τοῦλάχιστον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἂν ἤθελε ὁ Τύπος. Ἄλλ' ὁ Τύπος δὲν τὸ ἠθέλησε, δὲν τὸν ἐσύμφερε νὰ τὸ θελήσῃ. Κι' ἀντὶ νὰ σταματήσῃ με τὸ σιδερένιον χεῖρ τῆς Λογικῆς τὰ πράγματα, τὰ ἐσπρωξε ὅσον ἡμπόρσε περισσότερο, με τὴν Ἐθνοκτόνον δημοσκοπίαν.

Καὶ αὕξησε μὲν ἡ κυκλοφορία τῶν ἐφημερίδων τὰς ἡμέρας ἐκείνας καταπληκτικῶς, ἀλλὰ ἐδημιουργήθηκα ταυτοχρόνως καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Εὐαγγ-

ελίου—ἡ μεγαλειτέρα Ἰντροπή καὶ ὁ Τριταρηνικώτερος ἀγὼν, τὸν ὅποιον θὰ κληροδοτήσουμε στοὺς ἀπογόνους μας.

ΕΥΤΥΧΩΣ ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος—διότι αὐτὸς μᾶς ἐνδιαφέρει σήμερον—δὲν ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ δημοκόπους καὶ ἐκμεταλλευτὰς. Ἰπάρχουν καὶ ἀγαθὰ στοιχεῖα μετὰ σ' αὐτόν. Περισσότερα μάλιστα, πολὺ περισσότερα ἀγαθὰ, ἀπὸ τὰ κακὰ. Ὡστόσο πρὸς δύο καὶ κάτι παραπάνω. Ἐννενηντα ἐνιαμίσι τοῖς ἑκατὸν, ἂν θέλετε.

Ἄλλὰ τί ὠφελεῖ; Τὸ μισό, πνίγει τὰ ἐννενηντα ἐνιαμίσι ἀγαθὰ. Διότι τὰ τελευταῖα ἐνεργοῦν ἀρνητικῶς, διότι ἀπὸ τὰ τελευταῖα λείπει ἡ δύναμις τῆς ἀντιδράσεως.

Στὰς σκηνὰς τοῦ Εὐαγγελίου εἰμαστε πολλοὶ ποὺ ἐβλέπαμε τὸ ἀνάποδο. Ἄλλὰ κανένας δὲν ἐτολμοῦσε καὶ νὰ τὸ γράψῃ. Δὲν ἐφοβούμεθα μόνον γιὰ τὰ κεφάλια μας, ἀλλὰ μᾶς ἔδενε τὴν γλῶσσα καὶ ἡ τρομάρα τῆς ἀντιδημοτικότητος. Καὶ τραβούσαμε καὶ ἡμεῖς με τοὺς πολλοὺς καὶ κρατούσαμε σιγάντο στοὺς δημοκόπους.

Τὸ ἴδιο καὶ με τὸ Παλάτι. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ θέλουν νὰ τὸ ὑπερασπισθῶν, ὡσάκις ἀπὸ τοὺς δημοκόπους συναδέλφους τῶν ὑβρίζεται, ἀποκαλύπτοντες, βροντοφωνοῦντες τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ δὲν τολμοῦν. Φοβοῦνται μὴ τοὺς ποῦν πουλημένους, τρέμουν μὴ τοὺς κατηγορήσουν πῶς παίρνουν παράδες ἀπὸ τὴν Αὐλὴν.

Ἄδικαιολόγητος φόβος. Ἡ Αὐλὴ δυστυχῶς δὲν πληρώνει. Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ τὸ υπογραμμίζομεν: Ἡ Αὐλὴ δυστυχῶς δὲν πληρώνει. Ἐνῶ ἔπρεπε νὰ πληρώνη. Ἐνῶ εἶχε καθῆκον δύο τρεῖς ἐφημερίδες νὰ τίς συντηρῇ αὐτὴ—στὰ μυστικὰ πάντοτε, χωρὶς νὰ τὸ παίρνη εἰδησιν ὁ λαός—γιὰ νὰ μὴ φροντίζουσι γιὰ τὴν κυκλοφορίαν τους, γιὰ νὰ ἡμποροῦν εἰς κάθε περιστάσει νὰ φωνάζουν τὴν ἀλήθειαν, νὰ νοίγουν τὰ μάτια τοῦ λαοῦ, νὰ λέν τὰ πράγματα σακευράτα, γιὰ νὰ ἡμποροῦν νὰ φέρνουν κατὰ τῆς δημοκοπίης τὴν ἀντίδρασιν, χωρὶς νὰ λογαριάζουν καθόλου τὸν μπαμποῦλα τῆς ἀντιδημοτικότητος.

Ἄλλὰ ποῖος δίνει πεντάρη καὶ ποῖος ἐνδιαφέρεται γιὰ τέτοιες μικροδουλιές; Ποῖος ἐννοίωσε, Μεγάλος ἢ μικρός, σ' αὐτὸν τὸν τόπον τὸ συμφέρον του; Καὶ ποῖος ἐπόνεσε ποτὲ με τὴν καρδιά του αὐτὸν τὸν τύπον;

Ο ΝΟΥΜΑΣ
ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ: Τὸ ἀνυπέροισμα.